

Athyra) (Ἀθήναι γὰρ καὶ χυρογέφυρον τοῖς
Ποταμοῖς Μεγαλῶν) Vatic. 3. Paris. 2. A. Gron-
nor. Harn. Prag. Athitas, Voss. 3. athiras;
Lips. Gud. Vindobon. Boccatus de fluminibus
h. v. atiras; Venet. athicas; Cibir. athyrastum adpensa
proxima voce. Edd. 1. 2. 9. Atiras; 3. 4. 5. 11. et Tyras. Pleas-
quae aliae Atyras, pro quo postea praesente Reinoldo
A. Gronor. in ed. 44. relocavit ex libris vetustis Athyras,
quod inde servatum est et probant auctores graeci multi.
Atyras tamen resedit in Plinio 4, 18. s. 11.

Athyra) Commemoratur etiam a Plinio, ex quo
Padysam eundem dictum fuisse discitur, et
Ptolemaeo 3, 11, Stephanus h. v. vocat Ἐπίδωρον πόλιν
iuxta Byzantium, et in utroque habet consentientem
Suidam s. v. Μεγαλίας.
Ἐπίδωρον ποταμὸς ἔμβορῶς novit etiam Agathias lib. 5. pag. 110.
Ven. et in Propontidem eum excurrere dicit.
In scriptoribus Byzantinis occurrit praeterea urbs cognominis,
reliq. in Procopio de aedificiis 4, 8. auctore incerto in eorum
collectione Ven. Vol. 9. p. 343.
Procopius c. l. ἠδὲ γὰρ vocat cum ponte firmissimo ἐπὶ προπ
δελφον ποταμῷ.

Αθήναι, τ. 1.
M. 2. 2. 104

Bithynis) (Ἰσχυρογαστρίαι χρυσογαστρίαι τοῦ Πτολεμαίου Μετὰ) C. H. Tschirke to:
Lips. Bithynis, Cibi. Gud. Rehdiger. Prag. Vindob. Euseb. P. Mela.
Bithynis, Vatic. 3. Bithynis. Edd. antiquissimae 175 Aud. 1806
Bithynis; 6. 7. 8. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. v. 2. 2. 2. 2. 47
23. 24. 25. Vadianae, Olivarianae, Vinetus, Schottus Bathynis;
Vossius cum reliquis Bithynis. Tschirke.

scribendum Selymbria, Perinthus, Bathynis, amnesque, qui inter-
flunt Erginus et Atyra; utique si Ptolemaeum [6, 11.] sequimur
dicentem: Bathyniae, inquit, amnis ostia, Atyrae amnis ostia,
oppidum Selymbria [in gr. Ἀθήνα et Λυγυρία] et Perinthus; quem
ordinem fere servat et Plinius. [4. 16. 3.]

Annem vero Erginum, cuius mentionem facit Plinius, hunc intelligamus
nec ne, qui a Ptolemaeo Ayzer appellatur, oppido cognominis, et
vicinus Atyrae, non statim.

Nam et Bathynias Plinio Ptolemaeoque fluvius est, oppidum Pom-
ponto Bathyni appellatum. Barbarus.

Legendum permutatis vocibus: Perinthus, annesque, qui interflunt,
Bathynis, Erginus, Chabryas ex Ptolemaeo, qui tamen non Bathynis,
sed Bathynias nominat. Pintianus.

Pintianus, ut hoc loco medicinam adferret, verba transposuit, quod ego corrigendi genus omnium minime semper probavi.

ego corrigendi genus omnium minime semper
Veteres plerique libri legunt Bithynis, quod probum esse existimo.
Bithynis is est, quem Appianus in Mithridaticis [c. 1.] vocat
Bithyam, atque Boezyces fluminis huius accolas, Bithynos senet
appelasse ab hoc fluvio, postquam traieciissent in Asiam.

Bithyni) porro et urbs et flumen dicitur, quemadmodum etiam illud, quod sequitur flumen Athyras. Nam et huius cognomine adiacet oppidum. Vossius. Schottus

Pintiano parit, in ipso contextu. Urb, quidem huius nominis nusquam
occurrit; neque tamen id gravem satis causam praebet, cur ab ordine
(2. cont. A. 5.)

²
librorum recedi debeat, cum et urbs et flumen hoc nomine esse potuerit,
ut in alijs locis pluribus. 186

De primae syllabae scriptura per a nontemore monuerunt viri docti ex
Plinio et Ptolemaeo, ubi sic Bathynias etiam scribendum videatur.
At Codices cum constanter per Bi primam syllabam esserunt, quam
formam forte adiuvat narratio Appiani in Mithrid. c. 1. ubi tra-
dit, Bebyces in Thracum Bithynorum regione ultra Byzantium
iuxta Bithyam fluvium consedis, et ob hoc in Bebyciam reverso
Bithyniam eam adpellasse.

Ceterum Boccatius de maribus s.v. Propontis ita: Silimbria, perinto,
bithiniunq[ue] hostia argini et athyrae fluviorum. Pro annesque
Vindobon. annesque. Edd. 6. 7. 8. annesque; Rehdiger. omittit qui

Deinde est Bosphorus et Propontis in Bosporo, Pomponii Melae:
Byzantium: in Propontide, Selymbria, De Situ Orbis
Perinthos, Bithynis: annesque, qui interflunt, L. II. c. II
Erginos et Athyras: tum Rheso regnata quondam pars
Thraciae, et Bisanthe Samiorum, et ingens aliquando Cypsel.